

[Lone Dybkjær]

indlæg her som svar på første runde, og det er fint, hvis vi kan få en nærmere og mere dybtgående drøftelse af hele spørgsmålet om den offentlige sektor, også ud over det, som jeg forstår er en statusrapport, som vi drøfter i dag.

Jeg har en enkelt bemærkning til finansministerens eget ministerium. Finansministeren siger, at Administrationsdepartementet, Budgetdepartementet og Lønnings- og Pensionsdepartementet spiller helt fint sammen. Finansministeren sagde, at det nærmest var som en koncern. Det er jeg sådan set ikke i tvivl om. Det afgørende spørgsmål er imidlertid, om de løser deres opgaver, og det fik vi måske knap så meget svar på.

Men ellers vil jeg godt tage fat i noget af det, som jeg synes er virkelig principielt i det, som finansministeren sagde om den rulle decentralisering. Vil vi den, eller vil vi den ikke? Finansministeren har jo fuldstændig ret i, at de første til at lave vrøvl, hvis der sker et eller andet, som ikke passer et eller flere medlemmer eller hele partier her i Folketinget, ja, så griber vi ind på alle mulige områder, som overhovedet ikke vedkommer os.

Jeg er desværre også nødt til at sige, at nogle af de ringeste chefer, som vi ser i den offentlige debat, desværre meget ofte er politisk upagede chefer, som efter min opfattelse ikke altid løser deres opgave særlig hensigtsmæssigt. Derfor synes jeg også, det er op til os som repræsentanter for det politiske system at spørge, om vi overhovedet seriøst kan være chefer for noget som helst. Sådan som det ser ud i øjeblikket, kan man godt have sine tvivl, det vil jeg meget gerne sige. Min holdning til det her afhænger også af, om det overhovedet er muligt for Folketinget at gå ind og foretage noget mere seriøst end det, vi har set hidindtil; jeg skal ikke nævne, hvor mange år det drejer sig om, men det er ikke kun de seneste.

Finansministeren siger, at det går fantastisk godt, og så bliver jeg altså nødt til at sige, at sådan er oplevelsen ikke. Jeg må drage to eksempler frem, hvor nødig jeg end vil, for jeg synes ikke, det er særlig rart, og de skal altså kun opfattes som eksempler. Det er nogle, jeg kender til, og jeg må så sige, at der givetvis er andre og lige så slemme, men dem kan jeg ikke tage, for dem kender jeg ikke så detaljeret.

Det ene er Teknologistyrelsen under Industriministeriet. Det er muligt, at der ikke er ret mange regler, men så bliver jeg altså nødt til at sige, at så er der så sandelig – for nu at udtrykke det pænt – mange procedurer, og det er simpelt hen umuligt at komme igennem med noget som helst inden for en rimelig tid, og alt skal kontrolleres på alle mulige måder, som det vist hedder her fra talerstolen. Det er karakteristisk, hvis vi f.eks. kigger på det teknologiske servicesystem, som jeg har haft nogen forbindelse med igennem mange år, at der jo altså på alle ATV-institutterne, de teknologiske institutter og hvad der nu er, sidder selvstændige bestyrelser, men de har ingen selvstændig kompetence overhovedet. Teknologistyrelsen og Teknologigrådet kontrollerer detaljeret hver en krone, og bruger timevis og scribevis på at få den mindste ansøgning igennem; og når den endelig frem, så skal den igennem hele erhvervsstruktursystemet. Ingen skal fortælle mig, at det er effektiv offentlig administration.

Det laves alt sammen, fordi man er møgenervøs for, at der skal ske den mindste lille forkerte kroneanvendelse, og sagen er, at der sker hundredvis af millioner af forkerte kroneanvendelser, fordi systemet er sindssygt. Det har vi ikke taget fat på, og det står der ikke en brik om i moderniseringsredegørelsen. Det var det ene eksempel.

Det andet eksempel, som jeg godt vil nævne, er det bioteknologiske forsknings- og udviklingsprogram, som vi diskuterer i øjeblikket, og hvor man lidt på tværs af, hvad Folketinget strengt taget har givet tilladelse til, allerede er begyndt at indkalde ansøgninger. Skidt med det, det er sådan set en detalje! Men hele den procedure, undervisningsministeren har lagt op til – om det er ham selv, hans departement, hans forskningsråd, eller hvem det er, det skal jeg ikke blande mig i – er i hvert fald alt andet end ubureaukratisk; der skal simpelt hen udfyldes scribevis af skemaer, oprettes scribevis af nye institutioner, uden at der nedlægges noget som helst overhovedet, og det eneste man opnår, er at udsulte noget af det, der er i forvejen. Ingen skal fortælle mig, at det er effektiv offentlig administration.

I tilgift til det skal alle de mennesker, der skal arbejde med det bioteknologiske program, så have nogle erhvervsvirksomheder til